

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

25 януари 2018 година *

„Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Членове 15 и 16 — Компетентност по дела за потребителски договори — Понятие „потребител“ — Прехвърляне между потребители на права, които следва да бъдат предявени спрямо един и същи търговец“

По дело C-498/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия) с акт от 20 юли 2016 г., постъпил в Съда на 19 септември 2016 г., в рамките на производство по дело

Maximilian Schrems

срещу

Facebook Ireland Limited,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen, председател на състава, J. Malenovský, M. Safjan (докладчик), D. Šváby и M. Vilaras, съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: M. Alekseejev, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 юли 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н Schrems, от W. Proksch и H. Hofmann, Rechtsanwälte,
- за Facebook Ireland Limited, от N. Pitkowitz, M. Foerster и K. Struckmann, Rechtsanwälte,
- за австрийското правителство, от G. Eberhard и G. Kunnert, в качеството на представители,
- за германското правителство, от T. Henze, R. Kanitz и M. Hellmann, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

- за португалското правителство, от М. Figueiredo, L. Inez Fernandes и S. Duarte Afonso, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от М. Wilderspin и М. Heller, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 ноември 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 15 и 16 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Maximilian Schrems, с местоживеее в Австрия, и Facebook Ireland Limited, със седалище в Ирландия, относно искания за установяване, за преустановяване, за информация, за предоставяне на отчетна документация и за плащане на сума от 4 000 EUR, във връзка с личните профили във Facebook на г-н Schrems и на седем други лица, прехвърлили му правата си, свързани с тези профили.

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 44/2001

- 3 Съгласно съображения 8, 11 и 13 от Регламент № 44/2001:

„(8) Трябва да съществува връзка между производствата, по отношение на които се прилага настоящият регламент, както и територията на държавите членки, които са обвързани от настоящия регламент. Съответно трябва да се прилагат общи правила за подсъдността, когато ответникът има местожителство в някоя от тези държави членки.

[...]

(11) Правилата за компетентността трябва да са във висока степен предвидими и основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживееенето на ответника и винаги трябва да е налице на това основание, освен в няколко ясно определени ситуации, когато основанието на спора или автономията на страните изисква или предполага различен свързващ фактор. Местоживееенето на [юридическите лица] трябва да се определи автономно, така че общите правила да се направят по-прозрачни и да се избегнат конфликти на юрисдикции.

[...]

(13) Във връзка със застраховането, потребителските договори и трудовата заетост, по-слабата страна трябва да бъде защитена от правила за компетентност, които са в по-висока степен благоприятни за нейните интереси, отколкото предвиждат общите правила“.

4 Член 2 от този регламент предвижда:

„1. При условията на настоящия регламент, искиве срещу лицата, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка.

2. Лица, които не са граждани на държавата членка, в която имат местоживеене, се подчиняват на правилата за компетентност, които са приложими по отношение на гражданите на тази държава“.

5 В глава II, раздел 4 („Компетентност при потребителски договори“) от Регламент № 44/2001 се намират членове 15—17.

6 Съгласно член 15 от този регламент:

„1. По отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице — потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от разпоредбите в настоящия раздел, без да се засяга разпоредбата на член 4 и член 5, точка 5, ако:

- а) се отнася до договор за продажба на стоки на изплащане чрез вноски, или
- б) се отнася до договор за заем, изплатим на части, или за всяка друга форма на кредит, предоставен за финансиране на продажбата на стоки, или
- в) във всички останали случаи, договърът е сключен с лице, което извършва търговски или професионални дейности в държавата членка, където потребителят има местоживеене, или ко[е]то с всички средства насочва дейностите си към тази държава членка или към няколко държави, включително тази държава членка, и договърът попада в обхвата на тези дейности.

2. Когато потребител сключи договор със страна, която няма местоживеене в държава членка, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите членки, тази страна по отношение на спорове, възникнали от дейността на този клон, агенция или представителство, се счита за имаща местоживеене в тази държава членка.

3. Настоящият раздел няма да се прилага по отношение на договор за транспорт, различен от договора, който в цената си включва предоставянето на комбинация от пътуване и настаняване“.

7 Член 16 от цитирания регламент предвижда:

„1. Потребител може да заведе дело срещу другата страна по договора или в съдилищата на държава членка, в която тази страна има местоживеене, или в съдилищата по мястото, където има местоживеене потребителят.

2. Другата страна по договора може да заведе делото срещу потребител само в съдилищата на държавата членка, където има местоживеене потребителят.

3. Настоящият член не засяга правото да се предяви насрещен иск в съда, пред който в съответствие с настоящия раздел е висящ първоначалният иск“.

8 Член 17 от същия регламент има следния текст:

„Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1. което е сключено след възникването на спора, или
2. което допуска потребителят да започне дело в съдилища, различни от тези, посочени в този раздел, или
3. което е сключено между потребителя и другата страна по договора, и двамата от които по времето на сключване на договора са имали местоживееие или обичайно пребиваване в една и съща държава членка, и което предоставя компетентност на съдилищата на тази държава членка, при условие че това споразумение не противоречи на законодателството на тази държава членка“.

Регламент (ЕС) № 1215/2012

9 Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1) отменя Регламент № 44/2001. Съгласно член 66, параграф 1 от Регламент № 1215/2012 обаче последният се прилага само по отношение на съдебни производства, образувани на или след 10 януари 2015 г.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 10 Г-н Schrems използва социалната мрежа Facebook от 2008 г. В началото той използва тази социална мрежа само за лични цели под фалшиво име. От 2010 г. същият ползва профил във Facebook само за свои лични дейности като обмяна на снимки, чат и постване с около 250 приятели. В този профил той изписва името си на кирилица, така че да не може да бъде търсен по него. Също така от 2011 г. той използва регистрирана и създадена от него страница във Facebook, за да осведомява интернет потребителите за действията си срещу Facebook Ireland, за изнасяните от него лекции, за участията си в дискусии и медийни участия, както и за призиви за дарение и за реклама на книгите си.
- 11 Считано от август 2011 г., г-н Schrems подава пред ирландската комисия за защита на данните 23 жалби срещу Facebook Ireland, една от които е довела до преюдициално запитване до Съда (решение от 6 октомври 2015 г., Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650).
- 12 Г-н Schrems публикува две книги във връзка с действията си срещу предполагаеми нарушения на защитата на данни, изнася лекции, някои от които срещу възнаграждение, по-специално на търговски събития, регистрира многобройни уебсайтове като блогове, онлайн петиции, както и сайтове за краудфъндинг за производството срещу ответника по главното производство. Той също така създава сдружение за реализиране на основното право на защита на данни, получава различни отличия и приема повече от 25 000 потребители от целия свят да му прехвърлят права, за да ги изложи в настоящото производство.
- 13 Създаденото от г-н Schrems сдружение за реализиране на защитата на данните е с нестопанска цел, като целите му са зачитане на основното право на защита на данни, осигуряване на необходимата съпровождаща информация и работа с медиите, както и изясняване на политиката. Целта му е финансово да се подпомагат пилотни дела от обществен интерес срещу предприятия, които евентуално нарушават това основно право. Също така необходимите разноски се финансират и съответните дарения се събират, управляват и разпределят.

- 14 Г-н Schrems по същество твърди, че ответникът е извършил редица нарушения на разпоредби относно защитата на данни, и по-специално на Datenschutzgesetz 2000 (австрийски Закон от 2000 година за защита на данните), на Data protection Act 1988 (ирландски Закон от 1988 година за защита на данните) или на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).
- 15 Г-н Schrems излага пред Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Областен съд по граждански дела Виена, Австрия) широкообхватни искания — първо, за установяване както на самото качество на ответника по главното производство на доставчик на услуги и задължението му да следва указания или качеството му на работодател, доколкото обработването е за собствени цели, така и на недействителността на договорни клаузи от условията за ползване, второ, за преустановяване на използването на данните му за свои цели или за целите на трети лица, трето, за оповестяването на информация за използването на данните му, и четвърто, за предоставяне на отчетна документация и за изпълнение под формата на корекция на договорните условия, обезщетение за вреди и неоснователно обогатяване.
- 16 Г-н Schrems твърди, че в тази насока се основава както на собствените си, така и на сходните на тях права, които седем други съдоговорители на ответника по главното производство — също потребители, живеещи в Австрия, Германия или Индия — му прехвърлили с оглед на предприетите от същия съдебни действия срещу Facebook Ireland.
- 17 Според г-н Schrems посоченият съд има международна компетентност по силата на подсъдността при дела по потребителски договори, в съответствие с член 16, параграф 1 от Регламент № 44/2001.
- 18 Facebook Ireland в частност прави възражение за липса на международна компетентност.
- 19 Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Областен съд по граждански дела Виена) отхвърля иска на г-н Schrems по съображение, че той използва Facebook и за професионални цели, така че не може да се позовава на подсъдността при дела по потребителски договори. Според този съд определената лично за цедента подсъдност не може да се прехвърли върху цесионера.
- 20 Г-н Schrems обжалва първоинстанционното определение по въззивен ред пред Oberlandesgericht Wien (Върховен областен съд Виена, Австрия). Въззивният съд изменя частично определението. Той уважава претенциите, свързани с лично сключения между ищеца по главното производство и ответника по главното производство договор. Той обаче отхвърля иска в частта му относно прехвърлените права по съображение, че подсъдността при дела по потребителски договори е запазена за ищеца по главното производство, който излага собствени претенции. Поради това според въззивния съд г-н Schrems не може да се позовава на втората хипотеза по член 16, параграф 1 от Регламент № 44/2001, когато предявява прехвърлени права. Този съд обаче отхвърля процесуалните възражения, направени от Facebook Ireland.
- 21 И двете страни подават ревизионни жалби срещу решението на въззивната инстанция пред Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия).
- 22 Запитващата юрисдикция отбелязва, че ако ищецът по главното производство бъде квалифициран като „потребител“, производството трябва да се образува във Виена. Същото важи за производствата относно правата на потребителите с местоживеене във Виена. В този аспект за ответника по главното производство не би се създаде съществена допълнителна тежест, ако в хода на това производство му се наложи да се защитава и срещу други прехвърлени права.

- 23 Според запитващата юрисдикция обаче с оглед на практиката на Съда въпросът доколко потребител, на когото други потребители са прехвърлили правата си с оглед на общо реализиране, може да се позовава на приложимата за него подсъдност при дело по потребителски договор, не може да получи отговор с необходимата сигурност.
- 24 При тези условия Oberster Gerichtshof (Върховен съд) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Трябва ли член 15 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че „потребител“ по смисъла на тази разпоредба губи това качество, когато след сравнително дълго ползване на личен профил във Facebook във връзка с реализирането на правата си това лице публикува книги, чете лекции, в някои случаи и срещу заплащане, управлява интернет сайтове, събира дарения за реализирането на правата и многобройни потребители му прехвърлят правата си срещу уверението, че той ще сподели с тях евентуално спечеленото, след приспадане на процесуалните разноски?
- 2) Трябва ли член 16 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че потребител в дадена държава членка може едновременно със собствените си права, произтичащи от потребителска сделка, да предяви в съда по местоживеенето на ищеца и права със същата цел на други потребители с местоживеене:
- а) в същата държава членка,
  - б) в друга държава членка или
  - в) в трета страна,

ако правата на тези лица, произтичащи от потребителски сделки със същия ответник в същия правен контекст, са му прехвърлени и ако сделката по прехвърляне не попада в обхвата на професионална или търговска дейност на ищеца, а служи за общото реализиране на правата?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 25 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 15 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че ползвателят на личен профил във Facebook не губи качеството „потребител“ по смисъла на този член, когато публикува книги, чете лекции, управлява интернет сайтове, събира дарения и многобройни потребители му прехвърлят правата си, за да ги предяви той по съдебен ред.
- 26 Като начало следва да се припомни, че доколкото Регламент № 44/2001 заменя Конвенцията от 27 септември 1968 година относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3), изменена с последващите конвенции за присъединяването на новите държави членки към тази конвенция, направеното от Съда тълкуване на разпоредбите на Конвенцията важи и за тези на посочения регламент, когато разпоредбите на тези актове могат да се квалифицират като еквивалентни (решение от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 21 и цитираната съдебна практика), а настоящият случай е такъв.
- 27 В системата на Регламент № 44/2001 компетентността на съдилищата на държавата членка, на чиято територия е местоживеенето на ответника, представлява общият принцип, прогласен в член 2, параграф 1 от този регламент. Само като изключение от посочения принцип тази разпоредба предвижда изчерпателно изброени случаи, в които искът срещу ответника може или

- трябва да бъде предявен пред съд на друга държава членка. Ето защо правилата за компетентност, дерогиращи този общ принцип, следва да бъдат тълкувани стеснително, в смисъл че няма как да доведат до тълкуване, което излиза извън изрично предвидените в същия регламент хипотези (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2005 г., Gruber, C-464/01, EU:C:2005:32, т. 32).
- 28 Действително, използваните в Регламент № 44/2001 понятия, и по-конкретно съдържащите се в член 15, параграф 1 от този регламент, трябва да се тълкуват самостоятелно, главно на основата на системата и целите на посочения регламент, за да се осигури еднаквото му прилагане във всички държави членки (решение от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 22 и цитираната съдебна практика), но за да се гарантира спазването на целите на законодателя на Съюза в областта на потребителските договори, както и съгласуваността на правото на Съюза, следва по-специално да се вземе предвид и съдържащото се в други актове от правото на Съюза понятие „потребител“ (решение от 5 декември 2013 г., Vapenik, C-508/12, EU:C:2013:790, т. 25).
- 29 В тази насока Съдът е уточнил, че понятието „потребител“ по смисъла на членове 15 и 16 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува стеснително, като се изхожда от положението на това лице в рамките на конкретния договор, във връзка с естеството и целта на същия, а не от субективното качество на това лице, тъй като при определени сделки едно и също лице може да се счита за потребител, а при други — за икономически оператор (вж. в този смисъл решения от 3 юли 1997 г., Benincasa, C-269/95, EU:C:1997:337, т. 16 и от 20 януари 2005 г., Gruber, C-464/01, EU:C:2005:32, т. 36).
- 30 Оттук Съдът прави извод, че само договорите, сключени, извън и независимо от всякаква търговска или професионална дейност или цел, единствено с цел задоволяване на собствените лични потребителски нужди на едно лице, попадат в предвидения от посочения регламент специален режим на защита на потребителя, разглеждан като по-слабата страна, докато такава защита не е оправдана в случай на договор, който има за цел търговска или професионална дейност (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2005 г., Gruber, C-464/01, EU:C:2005:32, т. 36).
- 31 Следователно специалните правила за компетентност, залегнали в членове 15—17 от Регламент № 44/2001, по принцип намират приложение само когато целта на сключения между страните договор е използване на съответната стока или услуга, което не е търговско или професионално (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2005 г., Gruber, C-464/01, EU:C:2005:32, т. 37).
- 32 По отношение по-конкретно на лице, което сключва договор с цел използване, отчасти свързано с търговската или професионалната му дейност, и следователно само отчасти извън нея, Съдът е постановил, че това лице може да се ползва от цитираните разпоредби само ако връзката на този договор с търговската или професионалната дейност на съответното лице е толкова слаба, че би била странична, и че следователно в контекста на сделката, с оглед на която е бил сключен договорът, разглеждана като цяло, тя би имала съвсем пренебрежимо значение (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2005 г., Gruber, C-464/01, EU:C:2005:32, т. 39).
- 33 Именно през призмата на тези принципи следва да се провери дали при обстоятелства като разглежданите по главното производство ползвател на профил във Facebook не губи качеството „потребител“ по смисъла на член 15 от Регламент № 44/2001.
- 34 В този аспект от акта за преюдициално запитване в частност следва, че между 2008 г. и 2010 г. г-н Schrems най-напред е използвал профил във Facebook, който е създад изцяло за лични цели, а от 2011 г. нататък той използва и страница във Facebook.

- 35 Според ищеца по главното производство съществуват два отделни договора, а именно: единият — за страницата във Facebook, а другият — за профила във Facebook. Facebook Ireland пък твърди, че профилът във Facebook и страницата във Facebook са част от едно и също договорно правоотношение.
- 36 Запитващата юрисдикция е тази, която трябва да установи дали г-н Schrems и Facebook Ireland действително са обвързани от един или няколко договора и да направи съответните изводи за качеството „потребител“, но все пак трябва да се уточни, че дори евентуалната договорна връзка между профила във Facebook и страницата във Facebook не би поставила под въпрос преценката на това качество през призмата на принципите, припомнени в точки 29—32 от настоящото решение.
- 37 В съответствие с изискването, припомнено в точка 29 от настоящото решение, понятието „потребител“ по смисъла на член 15 от Регламент № 44/2001 да се тълкува стеснително, при тази преценка следва по-специално да се отчита — тъй като се касае за услуги на дигитална социална мрежа, които е предвидено да бъдат използвани дълго време — последващото развитие в използването на тези услуги.
- 38 Това тълкуване по-специално означава, че ищецът — ползвател на такива услуги, може да изтъкне качеството на потребител единствено ако използването главно за различни от професионални цели на тези услуги, за което той първоначално е сключил договор, впоследствие не е придобило основно професионален характер.
- 39 От друга страна, като се има предвид, че понятието „потребител“ се дефинира като опозиция на понятието „икономически оператор“ (вж. в този смисъл решения от 3 юли 1997 г., Benincasa, C-269/95, EU:C:1997:337, т. 16 и от 20 януари 2005 г., Gruber, C-464/01, EU:C:2005:32, т. 36) и че не зависи от познанията и от информацията, с които съответното лице действително разполага (решение от 3 септември 2015 г., Costea, C-110/14, EU:C:2015:538, т. 21), нито експертният опит, който това лице може да придобие в областта на споменатите услуги, нито ангажиментът му да представлява правата и интересите на ползватели на тези услуги му отнемат качеството „потребител“ по смисъла на член 15 от Регламент № 44/2001.
- 40 Всъщност тълкуване на понятието „потребител“, което изключва такива дейности, би попречило за ефективната защита на правата на потребителите спрямо съдоговорителите им търговци, включително правата на защита на личните им данни. Едно такова тълкуване би било в разрез с целта, прогласена в член 169, параграф 1 ДФЕС, да се съдейства за тяхното право на самоорганизиране с цел защита на техните интереси.
- 41 С оглед на изложените дотук съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 15 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че ползвателят на личен профил във Facebook не губи качеството „потребител“ по смисъла на този член, когато публикува книги, чете лекции, управлява интернет сайтове, събира дарения и многобройни потребители му прехвърлят правата си, за да ги предяви той по съдебен ред.

По втория въпрос

- 42 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 16, параграф 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага спрямо иска на потребител, с който този потребител предявява пред съда по неговото местоживее не само собствените си права, но и права, прехвърлени му от други потребители с местоживее в същата държава членка, в други държави членки или в трети страни.

- 43 В това отношение следва да се припомни най-напред, че правилата за компетентност, залегнали в глава II, раздел 4 от Регламент № 44/2001, представляват отклонение както от установеното в член 2, параграф 1 от този регламент общо правило за компетентност, съгласно което спорът е подсъден на съдилищата на държавата членка, където ответникът има местоживеене, така и от установеното в член 5, точка 1 от същия регламент правило за специална компетентност при договорите, съгласно което компетентен е съдът по мястото на изпълнение на въпросното задължение. Следователно тези правила трябва задължително да се тълкуват стеснително (вж. решение от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 28 и цитираната съдебна практика).
- 44 На следващо място, Съдът вече е посочил, че след като специалният режим, установен в член 15 и сл. от Регламент № 44/2001, е породен от стремежа потребителят да бъде защитен като икономически по-слабата и юридически по-неопитната от своя съдоговорител страна по договора, потребителят е защитен само доколкото е лично ищец или ответник в дадено производство. Ето защо ищецът, който сам не е страна по съответния потребителски договор, не може да се ползва от подсъдността при дела по потребителски договори (вж. в този смисъл решение от 19 януари 1993 г., Shearson Lehman Hutton, C-89/91, EU:C:1993:15, т. 18, 23 и 24). Тези съображения трябва да са валидни и за потребителя, на когото са прехвърлени права на други потребители.
- 45 Всъщност установените с член 16, параграф 1 от цитирания регламент правила за компетентност при делата по потребителски договори се прилагат, съгласно текста на тази разпоредба, единствено за делото, заведено от потребителя срещу другата страна по договора — нещо, което обезателно предполага потребителят да е сключил договор с ответника, действащ в рамките на търговската или професионалната си дейност (решение от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 32).
- 46 Условието за наличие на договор, сключен между потребителя и ответника, който действа в рамките на търговската или професионалната си дейност, позволява да се гарантира предвидимостта при определянето на компетентността, което е една от целите на Регламент № 44/2001, видно от съображение 11 от него.
- 47 На последно място, обратно на твърдяното в настоящото производство от г-н Schrems, от австрийското и от германското правителство, възможността за потребителя цесионер във всеки случай да предяви пред съда по местоживеенето си иск въз основа на правата, които лично черпи от сключен с ответника договор, аналогични на прехвърлените му права, не може да доведе до компетентност на този съд и по отношение на последните права.
- 48 Както Съдът е уточнил в друг случай, всъщност цесията на вземания сама по себе си не може да има значение при определянето на компетентния съд (решения от 18 юли 2013 г., ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, т. 58 и от 21 май 2015 г., CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, т. 35). Оттук следва, че компетентността на съдилища, различни от изрично посочените с Регламент № 44/2001, не може да бъде обоснована с концентрирането на множество права у само един ищец. Ето защо, както е отбелязал по същество генералният адвокат в точка 98 от заключението си, цесия като разглежданата по главното производство не може да обоснове нова специална подсъдност за потребителя цесионер.
- 49 С оглед на изложените дотук съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 16, параграф 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага спрямо иска на потребител, с който този потребител предявява пред съда по неговото местоживеене не само собствените си права, но и права, прехвърлени му от други потребители с местоживеене в същата държава членка, в други държави членки или в трети страни.

По съдебните разноски

50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Член 15 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че ползвателят на личен профил във Facebook не губи качеството „потребител“ по смисъла на този член, когато публикува книги, чете лекции, управлява интернет сайтове, събира дарения и многобройни потребители му прехвърлят правата си, за да ги предяви той по съдебен ред.
- 2) Член 16, параграф 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага спрямо иска на потребител, с който този потребител предявява пред съда по неговото местоживее не само собствените си права, но и права, прехвърлени му от други потребители с местоживее в същата държава членка, в други държави членки или в трети страни.

Подписи